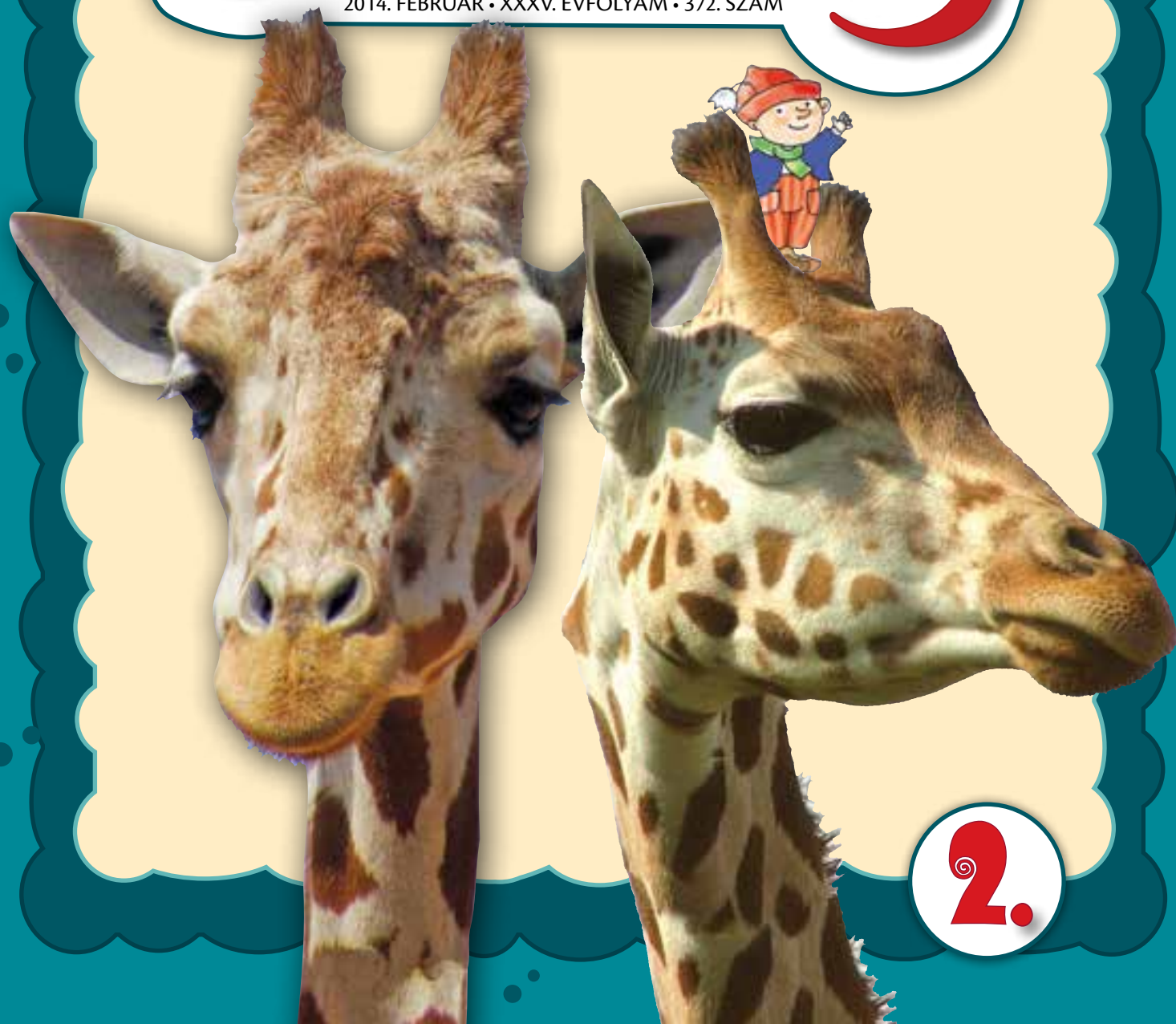

Szívárvány

2014. FEBRUÁR • XXXV. ÉVFOLYAM • 372. SZÁM

2.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Télűzős vers

Éjjel még fagy, de a nappalok
hosszabbak, mint a nyúlfarok,
a bringám máris útra kész,
bár felülni rá még túl merész.

De nézd, a sapkám leveszem,
kigombolom a szvetterem,
ijesztgetem e rút telet,
szörnyen meguntuk, elmehet.
Átszökken rajta a kikelet.

TOMOS TÜNDE rajza

MARKÓ BÉLA

Citerások

A sámsondi citerások
jaj be szépen szaporázzák,
ide pengetik, oda pengetik,
míg a lányok s még az asszonyok is
a rokolyájukat csak úgy rázzák.

Egyszerre szólnak a citerák,
egyszerre húzza a kéz, s járja a láb,
egyszerre mozdul apraja-nagyja,
azt hihetnéd, abba se hagyja,
száz keze, száz feje, egy szíve van,
zenélünk, zenélünk, zenélünk vígan.

P. BÚZOGÁNY ÁRPÁD

Trombita szól

Szólnak a jégen a trombitások,
réztányért ütnek ablak alatt,
visszhangos éjjel a tó környéke,
karvezetőjük erre halad.

Trombita helyett szél muzsikálgat,
rácsap a fákra, zördül a jég,
zúzmara szálldos a lába nyomán,
télnek a dísze fehér hajék.

SZŐCS MARGIT

A három kívánság

Február földig csüngette dús, zúzmarás szakállát. Kleofás, kezében bádoggvödörrel kilépett kunyhójából, ősz hajába hópihék ejtőernyőztek. A tó felé közeledett, hogy vizet merjen a jégpáncélon tátongó lékből. Amint kihúzta vödrét a vízből, látta, hogy egy aranyponty ficáncol kétségbeesetten benne.

– Kérlek, dobj vissza a tóba, Kleofás. Ottmaradt százhuszonegy kis ponty-porontyom.

Engedj vissza hozzájuk, cserében teljesítem három kívánságod – könyörgött a ponty.

Kleofás kissé elgondolkodott, majd eképpen szólt a halhoz:

– Nincs egyetlen kívánságom sem, mindenem megvan, ami szükséges.

– Mindened megvan? De hiszen viskóban élsz, vízen és kenyéren. Ruhád szakadt, csizmád lyukas. És nincs semmi kívánságod? – álmélkodott az aranyponty.

– Nincs. Semmim sem hiányzik.

– Ilyen még nem fordult elő nemzetségünk történetében. Ám tudnod kell, hogy a kívánságteljesítő szabályok szerint most megfordul a helyzet, és neked kell teljesítened az én három kívánságomat.

– Állok elébe – felelte Kleofás derűs mosollyal. – Mi az első kívánságod?

– Szánts fel a tó jegét – mondta gondolkodás nélkül az aranyponty.

Kleofás hazasietett, elővette dédapjától örökölt ekevasát, a csónakot a tó széléhez húzta a hóban, beszállt, az ekevasat rászelve csónakja orrára, beékelte a jégbe, erős kézzel megmarkolta az evezőket, és hatalmas erővel tolta előre-előbbre a csónakot. Az ekevas csikorogva szántotta a tó jegét. Az aranyhal elhűlve nézte a vödör vizéből.

– Halljam a második kívánságod – fordult hozzá Kleofás, amint kicsit kifújta magát.

– Most menj el Nyárittyenbe jeget aszalni – mondta a hal.

Kleofás összegyűjtötte a jeget, egy átalvetőt kötött a szamarára, egyet a saját hátára, és elindult Nyárittyenbe. Átkelt a kristályhegyen, a szurokfolyón, átvágott a bogáncsreten, és már ott is volt. Megaszaltatta a jeget, és délutánra visszaért a tópartra.

A halacska már messziről kiáltotta:

– Most pedig vedd be a tavat gyöngyborsóval, tavaszfény-búzával!

Kleofás elszaladt a falu piacára, eladta az aszalt jeget, az árából vásárolt egy kosár gyöngy-borsót és egy zsák tavaszfény-búzáat.

Ahogy megérkezett a tóhoz, az aranyponty így szólt:

– Szálljunk csónakba, hadd lássam, mint kel ki a vetésed.

Csónakba szálltak. És ahogy Kleofás szórni kezdte a gyöngy-borsót és a tavaszfény-búzáat, nyomában a vízbehullott magokból kikelt a kikelet. A ponty megrázta magát, és pikkelyeit a csónakba és Kleofásra szórta. A rozoga csónak egyből aranyladiká változott, Kleofás szakadt ruháján pedig csilingelve csüngtek az aranypikkelyek. A hirtelen támadt ragyogás vakította Február szemét. Feltápáskodott a tájról, és csurgó, csepegő jégcsap-szakállal elindult a hegyek irányába.

DÖME ZSUZSA

Farsang előtt

– Sose lennék csúf boszorkány!
Sokkal inkább szép királylány
vagy talán hercegkisasszony.
Van is hozzá láncom, strasszom...

Akár tündér is lehetnék,
láthatatlan lebeghetnék,
nem is venne senki észre.
De hát akkor meg... mivégre?

– Akár tündér, akár angyal,
mars aludni, de azonnal!
Óh, de ágyba bújni sem tudsz,
e holmikon át ha nem jutsz!

Kész zsibvásár! Részletezem:
körömcipóm, sminkkészletem,
fodros szoknyám, csipkesálam...
– Nem is lesz szebb senki nálam!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Jelmezek

Nem vagyok bamba, nem vagyok flúgos,
csak bolond vagyok egy kicsit,
aki viccel, daccal, sok jó heccel
mindenképpen felvidít.

Ha lököm a dumát, csak dőlnek a hölgyek
egymás hegyére és hátára,
s valami jutalompuszikat kiutalnak
az udvari bolond számára.

Az udvarhölgyi mesterség
nem bonyolult dolog.
Szép ruhákba öltözködöm,
s estig jól elvagyok.

Éjfélkor a táncparketten
a királynénnyal bulizok,
másnap nem kell korán kelnem,
délelőttig szundítok.

DÖBRENTEY ILDIKÓ

Zsiráf atyafi

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy magányos zsiráf. Egy szép napon elhatározta, hogy megkeresi az atyjafiait, mivel még sohasem látta őket. Gyorsan legelt egy kis falombot, nyelt egy korty esővizet, aztán megtörölte a száját a fűben, és már indult is.

Ment, mendegélt. Hamarosan találkozott egy gekkóval.

– De szép foltos a bőröd! – örvendett meg a zsiráf. – Hasonlítasz rám! Lehet, hogy atyámfia vagy?

– Meglehet – mosolygott a gekkó. – Tudsz falra mászni? – azzal hipp-hopp, felmászott a meredek kőfalra.

– Megpróbálom! – rugaszkodott neki a zsiráf.

Próbálkozott is derekasan, míg végül lehuppant a fűbe, és jól megütötte magát.

– Úgy látszik, mégsem vagy atyámfia – mondta csalódottan. – Te csak mássz a falra, én továbbmegyek!

Ment, mendegélt. Nemsokára találkozott egy keverékkutyával.

– Szép foltos a bundád – kezdte a zsiráf óvatosan. – Mondd csak, szoktál falra mászni?

– Nemigen! – vakkantott a kutya.
– Akkor lehet, hogy atyámfia vagy!
– Lehet! – lihegte a kutya. – Tudsz ugatni? – azzal hevesen ugatni kezdett.
– Megpróbálom... – köszörülte a torát a zsiráf.

Próbálta is derekasan, míg olyan csuklás jött rá, hogy csak úgy rengett a hasa.

– Úgy látszik, te sem vagy atyámfia – nyögte keservesen. – Te csak ugass, én továbbmegyek!

Ahogy ment, mendegélt, találkozott egy tehénnel.

– Foltosnak foltos vagy, de szoktál-e falra mászni vagy ugatni? – kérdezte tapasztaltan a zsiráf.

– Á, dehogy! – nézett jámboran a tehén.

– Akkor lehet, hogy atyámfia vagy! – reménykedett a zsiráf.

– Minden előfordulhat – örölte a szót a tehén. – Tudsz tejet adni?

– Méghogy tejet adni?! – gurult méregbe a zsiráf. – Hiszen én legény vagyok! Te csak adj tejet! Én továbbmegyek!

Nem is ment, most már csörtetett a zsiráf.

– Lehet, hogy nincs is atyámfia! – mormogta dühösen.

Ebben a pillanatban azt hallotta:

– De szép foltos vagy!

Körülnézett a zsiráflegény, de csak egy lombos fát látott.

– Legelek egy kicsit, úgyis megéheztem – gondolta.

Hát, ahogy ott legel, egyszer csak egy másik meleg orrot érint az orra! Az orr megmozdul, s alatta egy száj ismét azt mondja:

– De szép foltos vagy!

– Te meg szép kék vagy – rebegte a zsiráflegény, mert egy egészen kék valami nézett vele szembe.

– Meg kell tőle kérdeznem, hogy szokott-e falra mászni, ugatni vagy tejet adni – gondolta, de ehelyett inkább azt kérdezte:

– Nem baj, hogy sárga vagyok?

– Egyáltalán nem – válaszolta a másik, és kilépett a lomb mögül.

– Teremtőm! – dobbant nagyot a zsiráflegény szíve. – Egy igazi zsiráfleány! Milyen kecses, hosszú a nyaka, karcsú a lába, gömbölyű a mellkasa! Meg kell mondanom neki, hogy gyönyörű! – de ehelyett inkább azt mondta:

– Ízletes ez a falomb.

– Ó, rengeteg falomb van itt – nézett körbe a zsiráfleány. – Kettőnknek is elég!

Így történt, hogy attól kezdve együtt legelésztek ők ketten. Mindennap legeltek egy keveset, de csak annyit, hogy másnapra is maradjon, utána esővizet ittak, aztán megtörölték a szájukat a fűben.

Az atyafiaikat nem keresték tovább, mert már nem voltak magányosak. Na meg az idejük sem engedte, hisz nem-sokára szép zöld zsiráfgyerekük született, és inkább őt dajkálták. Tán még most is dajkálják, ha azóta föl nem cseperedett!

ÜNIPAN HELGA rajzai

Micimackó, Malacka és a színes sálak

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MICIMACKÓ: Jó reggelt, Malacka!

MALACKA: Szervusz, Micimackó! Csak nincs valami baj, hogy ilyen komoly vagy? Füles szokott ilyen gondterhelt képet vágni.

MICIMACKÓ: Baj nincs, de most tényleg gondban vagyok. Kangamama kötött kilenc színes sálát.

MALACKA: És mi ebben a gond?

MICIMACKÓ: Két gond is van, Malacka. Az egyik gond, hogy nem tudja, melyiket ki-nek adja, és megkért, hogy segítsen neki dönteni. Van öt egyszínű sál: zöld, kék, lila, narancssárga és rózsaszínű. Három pedig csíkos: piros-fehér, sárga-barna és szürke-fekete.

MALACKA: Ez csak nyolc, Micimackó.

MICIMACKÓ: Igen, mert a kilencediket, a tarka-csíkosat, mindenik színből kötötte, mert ezt Róbert Gidának szánta.

MALACKA: Ez igazán egyszerű. Szerintem a lila sál csak a Fülesé lehet, mert jól talál a szürke színéhez, s a kedvenc eledele, a bogáncs is lilavirágú.

MICIMACKÓ: Hát ez igaz.

MALACKA: Nyúl legjobban a sárgarépát szereti, az övé legyen a narancssárga sál. A rózsaszínű senki másé nem lehet, csak a Zsebibabáé.

MICIMACKÓ: Nahát?! Tényleg!

MALACKA: A zöld sál legjobban a te szép barna bundádhoz illik.

MICIMACKÓ: Gondolod?

MALACKA: Persze. A kék a Kangamamáé lehetne. A fekete-szürke csíkos a mi komoly, tudós Bagoly barátunké. A sárga-barna csíkos természetesen a Tigrisé.

MICIMACKÓ: És neked mi marad?

MALACKA: A piros-fehér csíkos. Nem baj? Nekem az tetszik a legjobban.

MICIMACKÓ: Dehogy baj! Milyen jól tettem, hogy hozzád jöttem, Malacka! Remek ötleteid vannak.

MALACKA: Köszönöm szépen a dicséretet. De mi a másik gond?

MICIMACKÓ: Kangamama megkért, hogy mindenkinek írjak egy kis verset.

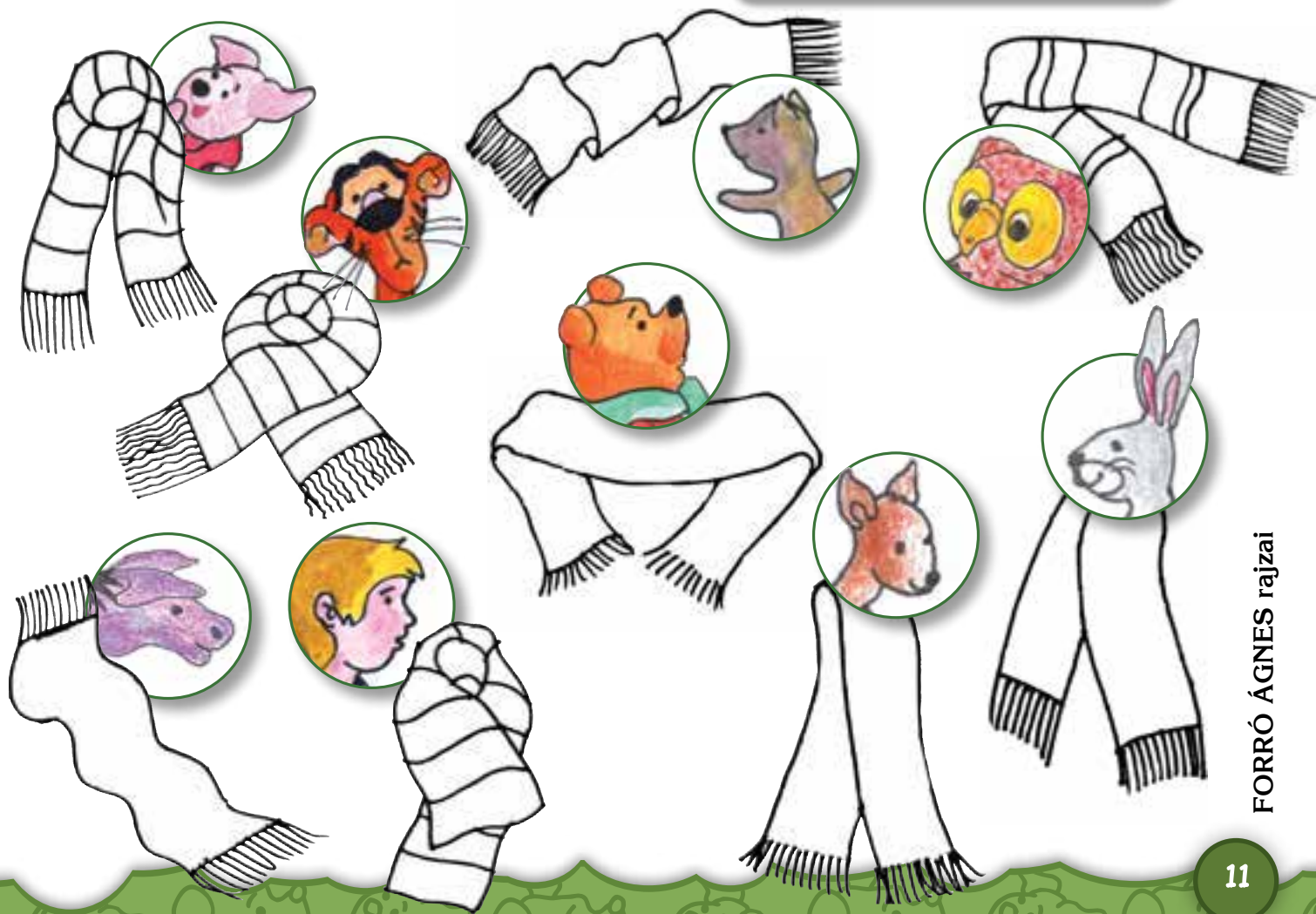
MALACKA: Szerintem ez neked igazán nem gond, Micimackó!

MICIMACKÓ: Na jó, megpróbálom. És nagyon szépen köszönöm a segítséget, drága Malacka!

MESELŐ: Bagoly kihirdette, hogy szombaton délután Kangamama mindenkit meghív a színes sálak ünnepére. Mindenki örvendett a szép ajándéknak, mert bizony jól fogott a zimankós februári napokban a

jó meleg sál. Nagyokat kacagtak Micimackó tréfás versecskéin, aztán jóllaktak szilvaízes kenyérrel.

Fesd ki mindenki sálját olyanra, amilyent Malacka szánt neki. Számold meg, hány csíkos és hány egyszínű sál van.

CSEH KATALIN

Felleglányok

Felleglányok bálba mennek,
gangosan, büszkén lépegetnek,
majd hirtelen, lásd, ellebegnek.

Hangos zene szól, áll már a bál,
új csillagegyüttes muzsikál,
minden égi s földi táncot jár.

Aztán a bálnak véget vetnek,
felleglányok hazamennek,
puha nyoszolyára lepihennek.

Mit álmodnak? Szilaj álmot:
vég nélkül ropják a táncot...

Ossz farsangi álarcot
mindenik jelmeznek.
Az egyik álarc felesleges.
Vajon melyik?

BERTÓTI JOHANNA

Bajuszbál

Februárban,
hóban-sárban,
ha a farsang
közeleg,

bajuszbálba
készülődnek
bajszos ifjak
s öregek.

Pontyok, harcsák,
bajszos cinkék,
poszáták is
indulnak.

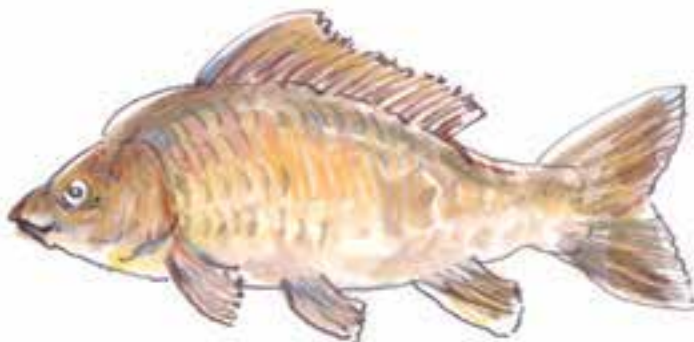
„Gyere bálba!” –
nem kell kétszer
mondani a
kisnyúlnak.

Bajszos lányok,
bajszos nénik
is érkeznek
szép számban.

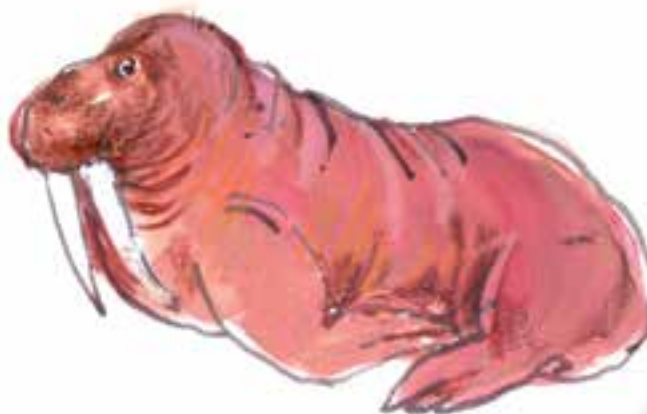
Leesik az
állam, mindjárt
gyökeret ver
a lábam.

Mennyi bajusz!
És az összes
táncol, pördül,
pödrődik!

Áll a bál, a
muzsika szól
péntek esttől
hétfőig.

Kihez melyik bajusz illik?
Válaszd ki, és rajzold a helyére.

A veréb sasnak öltözik...

... a hangya elefántnak,
a bárány farkasbőrt visel,
s a csigák táncot járnak – tréfál Markó Béla farsangi
versikéje. Hát te minek öltözől? Ha még nem sikerült
eldöntened, mi adunk néhány ötletet.

Ahhoz, hogy panda maci légy,
nem kötelező a maci-kezesláb-
bas. Elég, ha fehér sapkára
fekete fület varrtok, fehér blúzodra
ráveszel egy feltűrt dzsekit, a
szemed köré meg arcfestékekkel
foltot pingálsz.

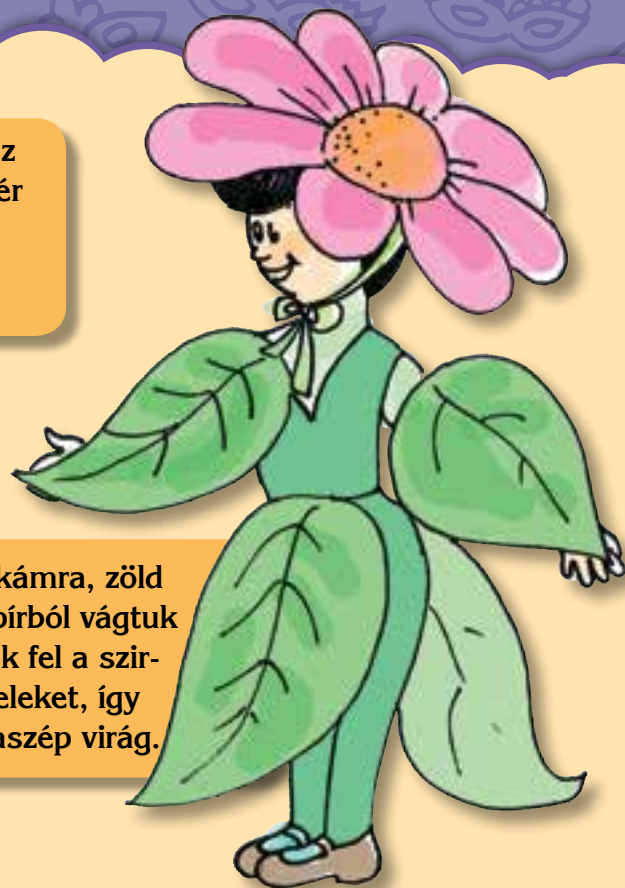
Szabó Krisztina, Gernyeszeg

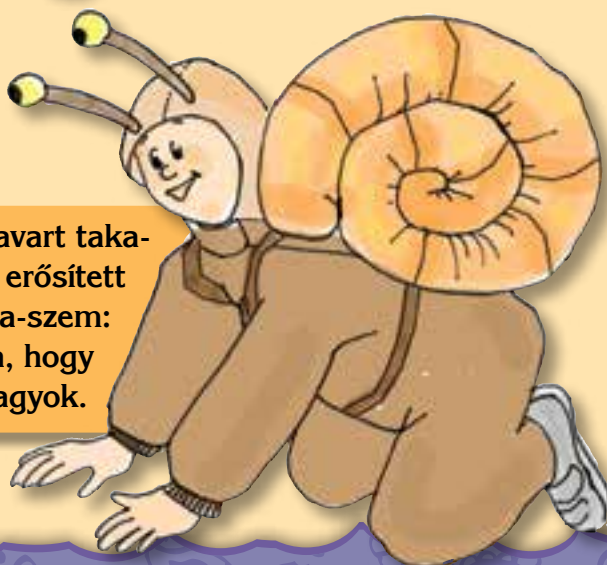
A madárijesztő-jelmezhez összes
színes, tarka ruhádat felhasznál-
hatod, egy-egy színes folttal
még vidámabbá teheted.

Apu drótból készítette el az óriástorta vázát, anyu fehér papírral bevonta, aztán együtt feldíszítettük.

Sárga sapkámra, zöld ruhámra papírból vágtuk ki, és tűztük fel a szirmokat, leveleket, így lettem csodaszép virág.

A hátamon felcsavart takaró, fejemen drótra erősített pingponglabda-szem: mindenki láthatja, hogy csigabiga vagyok.

Lakatos Patrícia, Gernyeszeg

GÜBA-KEREKES ZSÚZSA rajzai

BOHÓ BOHÓCOK

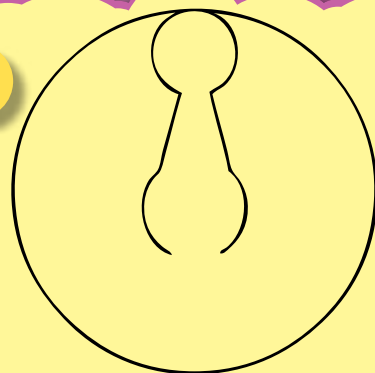
Szabj bohócokat
Marton Irénke tanító néni
nyáradszeredai
és **Bartha Denise tanító**
néni tordaharasztsói
kisdiákjaival.

A vastag, fekete vonalak
mentén vágd körül
a rajzot. Ha hátul
összeragasztod
a köpenyét, bohócod
áll a talpán, mint
a cövek (1). Ha a belső
kör mentén végigvágod,
és ceruzára sodrod,
bő ruhaujja és bugyogó-
ja csiga alakban göndörö-
dik majd (2). Cérnára fűzve
bárhová felakaszthatod.

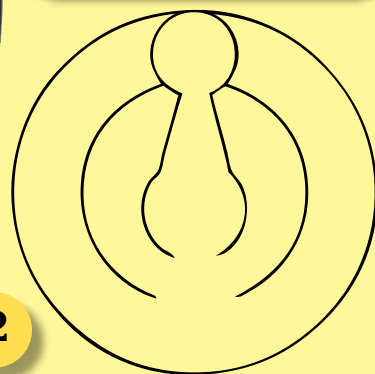

1

Így vágd ki a bohócot.

2

DÖME ZSUZSA

Bocsánatkérés télén

Jó, jó, tudom, nyári napon
kellett volna a patakon
átkelni, nem pedig télen,
ilyen hártavékony jégen.

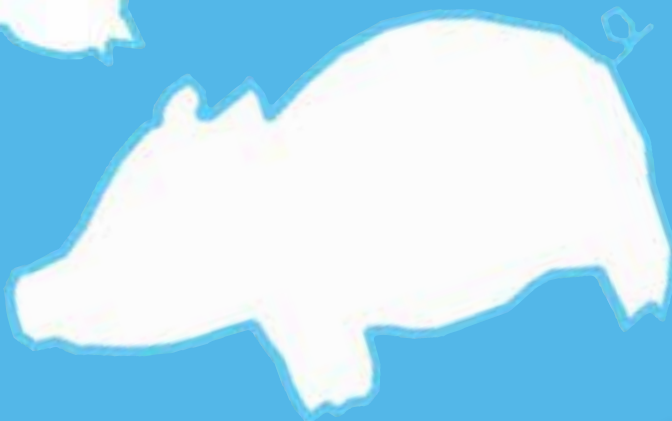
Jég alattam – jég mögöttem.
Ügyesen kikecmeregtem...
Kész a teám? Megihatom?
Kérlek, ne neheztelj nagyon!

Jaj! Beszakadt a jég.
Csipike kiment
barátait.
A lék alakja elárulja,
ki potyogott a vízbe.
Te sose lépj
a vékony jégre!

Miután kimentette őket,
Csipike puha moha- és
levéltakaróba bugyolálta
barátait.
Így is felismered őket?

FODOR SÁNDOR

A rideg valóság

Csipike arra ébredt, hogy viszket a talpa. Felült, megvakarta. Körülnézett.

Minden a helyén volt az odúban. Sajnos, Kukucsi is. Pedig Csipike nagyon szerette volna hinni, hogy az egészet csak álmotta, hogy Kukucsi nem is vendégeskedik nála, Madár és Nyúl egyáltalán nem haraguszna. Réz Úrra pillantott, aki a sarokban állt keményen, bölcsen, mindent tudóan.

– Látod, Réz Úr, hová jutottunk?

Réz Úr látta, de hallgatott.

– Ez az, amit nem szeretek nálad – fakadt ki Csipike. – Nem lehet rád számítani.

– Hát nem. Számítani nem... – motyogta Kukucsi, akit zavart Csipike zsémbelődése.

– Na, te hallgass! Légy szíves, hallgass!

– Miért? Aludnál még egy kicsikét?

Csipike nagyot sóhajtott.

– Reménytelen eset vagy.

A jámbor lelkű Kukucsi méltatlankodva nézett rá.

– Réz Úrra nem lehet számítani, én eset vagyok, egyáltalán mi bajod neked máma?

Csipike mélyen belenézett Kukucsi apró, álmos szemébe. Csúfolódik? Vic-

cel? Bosszantani akarja?

– Nekem az a bajom egyáltalán, hogy kibírhatalan vagy.

– Én? – pislogott Kukucsi.

– Te!

– Tévedésben vagy.

– Nem tévedésben vagyok, hanem pácban – mondta Csipike. – Látod, hová juttattál? Elhagytak a barátaim, ilyen egyedül vagyok, né, miattad, mint az újam!

És hogy Kukucsi jobban megértse, felmutatta neki a mutatóujját.

Kukucsi jóízűt kacagott.

– Akkor jó, nincs baj, mert az ujjad nincs egyedül. Legalább tízen vannak, a lábujjaidat nem is számítva.

Csipike látta, hogy nincs kivel.

– Énnekem most dolgom van – tápászkodott fel –, csinálj, amit akarsz, itt hagylak.

Felhúzta lapulevél-papucsát, és kiballagott a friss levegőre.

Késő délutánra járt az idő. Szomorú késő délutánra. Az Óriásnagy Bükkfa ágán nem énekelt Madár, és Nyúl sem hozta a két szem szedret, amit Csipike a délutáni nyugvás után szokott bekapni éhomra. Csipike szomorúan ballagott a patakpartra, hogy segítsen a pisztrángoknak molylepkét fogni. Örömmel látta, hogy nem késett el. Alig egy-két szürke moly körözött a víz fölött. Csipike úgy határozott, vár még egy kicsit.

Akkor röppent melléje Vízirigó.

– Olyan szomorkás a hangulatod máma – mondta Csipikének.

– Kicsit szokatlan a boldogtalanság – sóhajtott Csipike, és elmondta nagy-nagy bánatát, amit ez a boldogtalan Kukucsi okozott neki. Vízirigó nagy figyelemmel hallgatta, majd váratlanul lebukott a gűbbenőbe, és elnyelt egy vigyázatlan botos kölöntét. Azután visszaröppent Csipike mellé.

– Ez jólesett – csámcsogta.

MÜLLER KATI rajzai

Csipike szenvedő arccal nézett rá.

– Az én boldogtalanságom esett neked jól?

– Nem. A kölönté. Kukucsit pedig dob ki.

– Nem lehet. A vendégem!

– Bíz rád! – füttyentette Vízirigó, és elrepült, mielőtt Csipike egy szót is szólhatott volna.

Csipike gondterhelten nézett utána. Vajon mit csinál ez a fudri? – gondolta, de egy szemtelen kövér molylepke majdnem leverte a kalapját, és Csipike ráébredt a rideg valóságra.

– A kötelesség több, mint az élet! – mondta, felállt a Nagy Kőre, és irányítani kezdte a gyarapodó pisztráng-forgalmat.

Hamarosan mellette termett Vízirigó.

– Csipp, engem jól beugrattál!

– Hogy értsem ezt?

– Csipp, ahogy mondom. Voltam az odúban, meg akartam magyarázni Kukucsinak, hogy ami sok, az sok – de nem volt ott. Senki sem volt ott, csak Réz Úr, de ő nem állt szóba velem, a köszönésemet se fogadta. Csipp, azt hiszem, hogy ezt az egész Kukucsi-mesét csak kitaláltad!

BORSODI L. LÁSZLÓ

Balázsolás 5.

Amikor jó kedvem van, a házban sokat szaladgálok. Apa mindig azt mondja, ne-hogy elessek, nehogy megüssem magam. Hiába vagyok erősebb az ajtónál, a küszöb-nél, ő a szekrény szélétől is félt, és attól, ne-hogy leborítsam a virágos vázát. Ha sokszor megszólít, mérges leszek, grimaszolok, sőt sírok is, vagy bebújok az ágy melletti házi-kómba. Ilyenkor hiába kérdez, nem válasz-olok, mert ha én hozzákezek, sokáig vagyok mérges, és Apa úgysem értené, hogy ha én jókedvű vagyok, nekem szaladgálnom kell,

kiabálnom, mint az oviban, amikor katonást vagy rendőrust játszunk.

Apa most már megnyugodhat: nem szala-dok körbe a házban, de ez szerintem neki sem jó, mert ha nincs jókedvem, nem me-gyek vele társasozni, és neki sincs, akivel ját-szania. Csak áll a szoba közepén, széttárja a kezét, vár. Nem grimaszol, de lehet, ő is mér-ges. Mindig így tesz, ha nem ért engem, pe-dig még nem is tudja, milyen lesz, ha tűzoltó-sat fogok játszani a mosógép csövével a konyhaszékről vagy a porszívóval az asztalról.

Rajzolok. Ha már meguntam a kirakóst, rajzolok. Először az eget festem meg zölddel vagy kékkel, esetleg lilással, narancssárgá-

val vagy citromsárgával a napot. Az égen nincsenek felhők, mert akkor elkezdene esni az eső, és én nem szeretem az esőt. A föld nagy barna foltok, sok virággal, fűszálakkal. Virágból rajzolok a legtöbbet, és sokáig színezgetem a szirmukat, mert a virágokat Anya nagyon szereti. Amikor megmutatom neki a rajzomat, mindig megölel, és azt mondja: „Milyen szép!” Jó érzés, amikor megdicsér, s hogy még egyszer megdicsérjen, fákat és bokrokat is rajzolok sok levéllel, hogy a virágoknak legyen árnyékuk, ne legyenek rosszul a napsütéstől.

Legkönnyebb tavat festeni, mert olyan színű, mint az ég, csak egy kicsit sötétebb, és még a nap is látszik benne. Tegnap Apa megnézte, és nem tudta eldönteni, melyik a tó, és melyik az ég. Meg kellett magyaráznom neki, hogy a tóban tükröződik az ég. Megdicsért ő is, de valamit csak nem értett, mert azt tanácsolta, rajzoljak a tóba halakat. De akkor mi lesz az éggel, hiszen Apa is tudhatná, hogy az égen nem úsznak halak!

Fordítsd meg a lapot, és egészítsd ki a táj tükörképét a hiányzó részletekkel.

Ti küldtétek

• Mi szeretnél lenni, ha nem gyerek volnál? Farsang idején bárki bőrébe belebújhatsz. Válaszd ki valamelyiket az állat-álarcok közül, amelyeket **Fándly Enikő nagyváradi, Fejér Ágota zabolai és Tóth Imola marosvásárhelyi tanítványai** készítettek.

• Mennél kevesebb hó hullt az égből, annál több havas képpel, kézimunkával varázsoltatok fehér telet magatok köré.

Gergely Erika és Kiss Zsuzsanna Méhecskői a kolozsvári Hársfa illat Óvodában a farsangi bohócfejet

is hókristállyal ékesítették. A gyurmából halmozott hókupacok között habszivacs hóember és papírból kivágott sízók, szánkózók örülnek a télnek.

• Kék-fehér kollázsból ragasztott havas tájat **Pál Annamária osztálya a marosvásárhelyi Dacia Iskolában és Géczli Lili óvónéni csoportja a nagyváradi 2-es Óvodában.**

● **Batiz Elly tanító néni** kisdíákjai a kolozsvári Apáczai Csere János Líceumban kartonból kivágták, meghajtogatták, majd vattabundába öltöztették a kutyust. Szaladhat havat prüszkölni, nem fázik meg.

● **Kicsi kutya, vekk-vekk-vekk...** Ezeket a vidám kutyusokat **Horga Mónika** ügyeskezű **zimándújfalusi** nebulói szabták, festették – tojástartóból.

Szárnybontó

A kismackó mézet eszik,
Barlangjába elrejtőzik.
Összegyűl az egész család,
Téli álmot átalusszák.
Itt a tavasz, jaj, de jó,
Felébred a kismackó.

Madarász Bernadett,
Gyergyószentmiklós

Tavasz van, de mindenütt
Jégcsapok, és egy kis hó.
Süss fel, Napocska!
Olvadjon el a hó!
S a hótakaró alól virágok
Bújjanak elő.

Hajas Zsófia, Margitta

Sí, szánkó, korcsolya
A gyermekek játéka.
Nagyon hideg van.
Mindjárt itt a tavasz.

László Krisztián
Kovászna

Farsang, farsang,
Te leszel a farkas,
Űzd el a telet,
Jöjjön hamar a meleg.

Farsang után itt a tavasz.
Minden madár hazaszalad.
Kertekben a hóvirág
Akkora, mint az óriás.

Asztalos Erzsébet
kovásznai osztálya

Dancs Alpár,
Kovászna

Pánczél Anetta,
Mezősámsond

Kovács Kata,
Sepsiszentgyörgy

Siklódi-Pálfi Barbara,
Marosvásárhely

Szabó István,
Marosvásárhely

Tompa Izabella,
Kovácsna

Amikor a tél távozni készült,
mindenki nagyon örült, csak Hó-
ember hullatott keserves könnye-
ket. Nyúl boldogan ugrándozott ki
az erdőből. Egész télen azt várta,
hogy a hóember elhullassa mu-
rokorát, s ő megehesse. Hóem-
ber siratta, Nyúl jóízűen ropogtat-
ta a murkot. Egyedül Cinke dalol-
ta el Hóember szomorú történetét.

Aki nem hiszi, járjon a nyomá-
ba. Én ott voltam, az
én lábnyomom iga-
zolja, ha azóta el nem
olvadt a hó.

Czirmay Júlia
dési tanítványai

Jelmezbál Jakab Melinda,
firtosváralji óvónő
csoportjában:

Én vagyok a kis boszorkány,
Jó barátom a kiscicám.
Seprűn járok óvodába,
Eljöttem a jelmezbálba.

Hamupipőke a nevem,
A mostohám nem szeretem.
A bálból haza
Nagyon siettem,
Ezért az üvegcipőmet
Elvesztettem.
De szerencsére megtalálta
A királyom,
S így ő lett az én
Kedves párom.

Székely leány vagyok én,
Sütni, főzni tudok én.
Ha a dolgom elvégeztem,
Ünneplőbe felöltöztem,
Elmegyek a mulatságba
– de oda is csak párba' –,
S mikor a cigány
Húzza a nótát,
Vígan járom én a csárdást.

Csipike postája

Kukucs! Álarcot tettem, de azért ugye nem tévesztetek össze Kukucsival? Írjátok meg, minek öltöztetek a farsangi mulatságra. Várom, és meg is köszönöm leveleiteket, kedves farsangoló barátaim: **Berekméri Bálint**, Körtvélyfája; **Nemes Dóra Nikolett**, **Sebesi Patrik**, Marosvásárhely; **Laczkó Emőke Krisztina**, Gyergyóalfalu; **Boros Zsófia**, Várasfenes; **Onika Norbert József**, Kovászna; **Szigyártó Andrea**, Páva; **Imreh Csaba Lehel**, Sepsiszentgyörgy; **Módi Izabella**, Szilágyszentkirály; **Sájter Klaus és Helmut**, Csíkpálfalva; a **szatmárnémeti Árva Bethlen Kata Óvoda**, a **Szivárvány Óvoda**; a **kolozsvári Unitárius Óvoda**; a **ravai**, a **betfalvi**, a **mákófalvi** óvodások; a **gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola** előkészítő A; a **sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola** előkészítő; a **nagyvárad Szacsvey Imre Iskola** előkészítő D osztálya; a **csíkmenasági**, a **kovásszai** és a **maroskeresztúri** előkészítő; az **ivói** előkészítő és I.; a **zabolai II. B**; a **szilágysomlyói I.**; a **szilágysámsóni I. osztály**; **hegyközszentimrei**, **szentgericei** olvasóink.

• **Berde Imola Emese és Wágner Erika** előkészítő, illetve első osztálya nemcsak a **sepsiszentgyörgyi Református Kollégiumban** ismerkedik Benedek Elek meséivel. A kisbaconi emlékházba is elzarándokoltak, ahol Elek apó unokája mesélt nekik.

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatója:

● Angyalka, pillangó, bogárka és gomba rop-
ta a táncot a **zilahi 4-es Óvodában Kovács**
Katalin és Tóth Emese óvó néni, no meg a
szülők nagy gyönyörűségére.

● A nagybányai N. Iorga Iskola elsősei és
Loiszlí Sára tanító néni nagy lelkesedéssel
várják, és köszönik a Szivárványt, amely hó-
napról hónapra izgalmas böngésznivalót, gyö-
nyörű képeket és sok-sok ötletet nyújt.

● Miáu, mosolyogj! – biztatják a huncut cica-
bajszos óvó nénik, **Csáki Rozália és Feleki**
Edit a székelykeresztúri Napsugár Napközi-
otthon Gyöngyvirág csoportját.

Címlap:
Csipike a zsiráfhegy
tetején

MÜLLER KATI
rajza

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SÚC. CLÚJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CÚI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Rajz-üzenet

Kerekes Károly Kevin,
Kovácszna

Csiszér
Hajnalka Laura,
Marosvásárhely

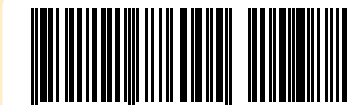
Kolumbán
Andrea,
Gyergyó-
szentmiklós

Ferencz-Csíki
Kriszta, Gyer-
gyószentmiklós

Juhos Bernárd,
Torda

9 771221 776005 14 372
Ára 3 LEJ, 400 FT